عنوان

تاثیر الگوی طراحی شده محیط یادگیری مبتنی بر سازنده گرایی بر خودکارآمدی عملکرد بالینی دانشجویان رشته مامایی دانشکده پرستاری و مامایی اردبیل

فریده مصطفی زاده استادیار دکتری تکنولوژی آموزشی ،گروه مامایی ، دانشگاه علوم پزشکی اردبیل ، اردبیل ، ایران.
محمدرضا نیلی احمدآبادی دانشیار، گروه تکنولوژی آموزشی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران،ایران .
علی دلاور، استاد ممتاز، گروه سنجش و اندازهگیری، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران.
زهرا جامه بزرگ ، دانشیار ،گروه تکنولوژی آموزشی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران.

:Email:faredeh51@gmail.com

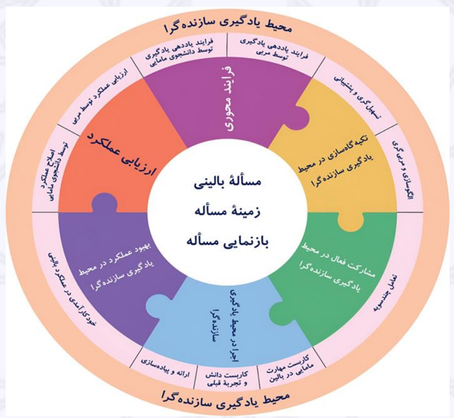
مقدمه :نظریه سازنده گرایی به عنوان یکی از انعطاف پذیرترین و بهترین نظریه های یادگیری می باشد که پایه های آن بر ساخت دانش توسط فراگیر در محیطی واقعی و گاهی پیچیده به همراه تجارب اجتماعی استوار هستند. هدف از پژوهش حاضر، تاثیر الگوی محیط یادگیری مبتنی بر سازنده گرایی بر خودکار آمدی عملکرد بالینی دانشجویان رشته مامایی دانشکده پرستاری و مامایی بود. این پژوهش مطابق با هدف تعیین شده، به علت ارائه الگوی کاربردی در طراحی یادگیری مبتنی بر سازنده گرایی درآموزش بالینی و استفاده عملی در محیط یادگیری بالینی و کلاس های آموزشی بالینی از نوع پژوهش های کاربردی می باشد.

روش کار :نوع طرح شبه آزمایشی با گروه مورد و شاهدو جامعه آماری پژوهش، کلیه دانشجویان رشته کارشناسی پیوسته مامایی ورودی مهرماه ۱۳۹۸ بودند که در ترم هشتم در نیمسال دوم سال تحصیلی ۱۴۰۱-۱۴۰۲ واحد کارآموزی داخل جراحی در عرصه را انتخاب کرده بودند. فرضیه ی تحقیق این بود که الگوی طراحی محیط یادگیری مبتنی بر رویکرد سازنده گرایی(طراحی شده و اعتبارسنجی شده توسط خود محقق) بر روی بهبود خودکارآمدی عملکرد بالینی دانشجویان مامایی تاثیر دارد. ابزار گرد آوری داده ها پرسشنامه خودکارآمدی عملکرد بالینی توسط چراغی و همکاران (۱۳۸۷) در مقیاس پنج درجه¬ای لیکرت بود. برای تحلیل داده ها و بررسی اثر بخشی الگو بر روی خودکارآمدی عملکرد دانشجویان مامایی و تفاوت میانگین نمرات بین دو گروه آزمون و شاهد از تحلیل کوواریانس یک متغیره با استفاده از نتایج حاصل از مقایسه پیش ازمون استفاده شد.برای تجزیه و تحلیل داده ها از آمار توصیفی مانند شاخص های مرکزی و پراکندگی در دو گروه آزمون و شاهد یا کنترل برای پیش آزمون و پس آزمون استفاده شد.

نتایج :نتایج نشان داد میانگین تعدیل شده گروه آزمایش (۷۹/۱۵۹) بیشتر از گروه کنترل (۱۳۸ /۰۰۵) بوده است. با توجه به این که نتایج آزمون نشان داد که نمرات گروه آزمایش در پس آزمون خودکارآمدی عملکرد بالینی عملکرد تحصیلی به طور معناداری نسبت به گروه شاهد افزایش یافته است.

نتیجه گیری :می توان ادعا نمود که در چارچوب محدودیت های طرح آزمایشی، آموزش از طریق الگوی محیط یادگیری مبتنی بر سازنده گرایی درآموزش بالینی دانشجویان مامایی بر بهبود خودکارآمدی عملکرد بالینی دانشجویان مامایی تأثیر داشته و این فرضیه تایید می شود.

کلیدواژه ها: خودکارآمدی عملکرد بالینی، دانشجوی مامایی، الگوی محیط یادگیری سازنده گرا

جدول : نتایج تحلیل کوواریانس تک متغیری برای متغیر خودکارآمدی عملکرد بالینی بین دو گروه آزمایش و کنترل

توان آزمون	اندازه اثر	سطح معنی داری	F	درجه آزادی	مجموع مجذورات	منبع تغییرات
۰/۹۶۱	۰/۳۵۶	۰/۰۰۱	۱٤/۹٤٥	۱	٥٦۱۸/٤۰٤	پیش آزمون
۰/۸۳۹	۰/۲٥۸	۰/۰۰٤	۹/۳٦٤	۱	۳٥۲۰/۱۷٤	گروه
				۲۷	۱۰۱٥۰/۲٦۲	خطا
				۳۰		کل

جدول : میانگین تعدیل شده و نشده متغیر خودکارآمدی عملکرد بالینی در بین دو گروه آزمایش و کنترل

۹۵درصد سطح اطمینان		خطای استاندارد	میانگین		گروه
سطح بالا	سطح پایین				
۱۷۰/۰۹٦	۱٤۹/٤۹۳	٥/۰۲۱	تعدیل شده	۱٥۹/۷۹٥	آزمایش
		۲٥/۲۲٦	تعدیل نشده	۱٦۱/۲٦٦	
۱٤۸/۳۰۷	۱۲۷/۷۰٤	٥/۰۲۱	تعدیل شده	۱۳۸/۰۰٥	کنترل
		۲۲/۱۳٥	تعدیل نشده	۱۳٦/٥۳۳	

